

Družinová schůzka Pražské družiny SO na „Celnici“ dne 9. listopadu 2021

Několik minut po šestnácté hodině nás přivítala Amálka - rádkyně Pražské družiny. Schůzku jsme tradičně zahájili Junáckou hymnou a heslem.

**„Trestem se nevychová a nevychovalo.
Vychovati lze jen dobrotou a láskou.“ TGM**

Přestože se hodně členů družiny omluvilo, je nás celkem 15. Lépe řečeno 13 členů Pražské družiny, bratr Kwang zatím ještě jako host a sestra Sýkora, která má na starosti hlavní část programu.

Amálka nám přečetla zamyšlení bratra Petra Hájka - Balúa

„Rodinné stříbro českého skautingu“ (https://els.skauting.cz/wp-content/uploads/2012/03/Hajek_Petr-Balu-Rodinne_stribro_skautingu.pdf)

Toto zamyšlení napsal bratr Balú pro frekventanty ELŠ v roce 2011, ale jeho slova jsou stále živá a sedí i pro dnešní dobu.

Amálka připomněla informace z Výroční schůze a také přítomné informovala o novinách z oddílové rady. SO adoptoval novou dívku z Indie. Nassren, kterou jsme podporovali na studiích, již naši pomoc nepotřebuje a tak jsme prostřednictvím Charity našli jinou dívku. Je jí 11ti letá Sahana. Chce být doktorkou, baví ji kanadština i angličtina a ráda zahradničí. Náš příspěvek ji zajistí školné vždy na celý rok.

Protože se nám ztenčila oddílová kasa (teď jsme několik let nepřispívali), shodla se OR SO, že opět obnovíme příspěvky od družin. Amálka navrhuje přispívat částkou 1500,- Kč. Všichni přítomní to odsouhlasili.

Ještě jsme se dozvěděli, že peníze z naší družinové i oddílové pokladny byly poslány na vybavení klubovny v Mikulčicích. Ta byla tornádem zcela smetena.

Rozvinula se debata o návrzích na nové kandidáty do SO. Bylo by dobré posílit naše řady, ale ne za každou cenu. Je nutné zvážit komu členství ve SO nabídnout. Určitě bychom se mohli rozhlédnout ve svém okolí, ve střediscích a jistě nebudeme hledat dlouho. Musíme ale dodržet podmínky členství. Někteří přítomní si posteskli, že dnes již SO nemá hlas poradní, tak jako to bylo dříve, že původní myšlenka na sbor starších, moudrých se vytratila. Také zazněl názor, že pokud chce být SO slyšet, je to výhradně na jeho členech. Když budeme ticho, nikdo nic neuslyší.

Amálka ještě zmínila narozeniny některých členů družiny. Všem, kteří již oslavovali a i těm, kteří ještě do konce roku slavit budou, přejeme pevné zdraví a mnoho radosti.

Hlavní programem bylo povídání o životě v Ugandě.

Přednášela sestra Anna Kubaštová – Sýkora, která je členkou 1. oddílu skautek ze střediska Lípa Roztoky. Vede skautky, je zástupkyní oddílové vůdkyně a v oddíle začala jako světluška. Studuje medicínu a je velice platným členem našeho střediska. Protože se vždycky toužila podívat do Afriky spojila svou touhu s pomocí druhým a odletěla na měsíc do Ugandy, kde pomáhala v jedné místní škole. S námi se podělila o své zážitky, postřehy a nabyté zkušenosti.

Sýkorka píše:

Na schůzku mě pozvala Amálka, abych vyprávěla o své cestě do Afriky, kde jsem strávila letošní září. Letěla jsem konkrétně do Ugandy, kde jsem pomáhala v jednom projektu, který pomáhá ekonomicky slabším rodinám - provozují školu a ordinaci, podporují ženy ve vzdělávání, snaží se získat pro děti výživné jídlo. Já sama jsem se nejvíce zapojovala ve škole, kde jsem

učila děti - pomáhala jim hlavně s angličtinou a matematikou. Během svého pobytu jsem se také rozhodla, že zvelebím jejich školu a udělám z ní pěkné a čisté místo - proto jsem se vrhla do výmalby. Celou školu jsem vymalovala a zacelila díry ve zdech. Jsem ráda, že jsem mohla strávit čas v tak diametrálně odlišném světě, než na který jsem zvyklá. A také děkuji za pozvání na schůzku, bylo mi potěšením se schůzky zúčastnit.

Sýkora

Během povídání jsme popíjeli čaj, či kávu a přikusovali štrůdl, nebo chlebičky.

Amálka rozdala
pečená (nejedlá)
PF přáníčka,

připomněla **Setkání u borovičky v úterý 14. prosince 2021 a družinovou schůzku v úterý 4. ledna v 16:00 hod. Na Celnici.**

Těsně před 18-tou hodinou jsme se rozloučili Večerkou.

sepsala Amálka, foto Derviš